

výboru Slovenskej národopisnej spoločnosti pri SAV. Od roku 1999 je čestnou členkou Slovenskej národopisnej spoločnosti.

Koncepčné a kritické myslenie osvedčuje od roku 1992 Ľ. Droppová aj v práci členky redakčnej rady Slovenského národopisu a Národopisných informácií / Etnologických rozpráv v rokoch 1985 – 1986, 1989 – 1997 a Ethnologia Slovaca et Slavica v rokoch 1999 – 2003.

Poznatky a skúsenosti z terénnych výskumov a výsledky svojej bádateľskej práce Ľ. Droppová využila v popularizačnej činnosti – pripravila viacero relácií pre rozhlas i televíziu, podieľala sa na príprave metodických materiálov pre mimoškolskú činnosť detí a mládeže.

Hana Hlôšková

Prof. PhDr. Ján KOMOROVSKÝ, CSc.

*1924

Významný rusista, slavista, slovesný folklorista, etnológ, religionista, prekladateľ.

Začínal (1951) ešte ako študent v Jazykovednom ústave SAV a v rokoch 1954 – 1959 na Katedre ruského jazyka a literatúry FiF UK v odbore stará ruská literatúra a ruský folklór. Mladý úspešný vedec, autor knižnej publikácie *Kráľ Matej Korvín v ľudovej prozaickej slovesnosti* (1957), bol však z fakulty pre svoje náboženské presvedčenie vylúčený. Napriek tomu, že desať rokov bol nútený pracovať mimo akademického prostredia – dokázal obhájiť dizertačnú prácu z komparatistiky slovanskej slovesnosti (1967).

Keď bol v roku 1968 rehabilitovaný, vrátil sa na fakultu do novozaloženého Kabinetu etnológie ako vedecký pracovník. V tomto období publikoval štúdie o duchovnej kultúre Slovanov, ale najvýznamnejším výsledkom bola knižná publikácia *Tradičná svadba u Slovanov* (1976) – dielo zásadného významu pre historicko-porovnávacie a sémantické štúdium obyčajov. Bol spoluzakladateľom a 7 rokov výkonným redaktorom medzinárodného zborníka slovanských etnológov Ethnologia Slavica. Pre študentov etnografie prednášal duchovnú kultúru Slovanov a európsky folklór.

Politická normalizácia ho opätovne prinútila k odchodu z fakulty (1975), kde nemohol pracovať takmer 15 rokov. Počas nich publikoval preklady inonárodných eposov, mýtov, legend. Toto mytologické obdobie po jeho opätovnom návrate na FiF UK (1990) vyústilo do religionistiky, ktorej etablovanie na pôde fakulty sa stalo hlavným zámerom jeho vtedajšieho pôsobenia. Posilnením pre tento odbor bolo jeho vymenovanie za profesora (1992). Religionistika ako štú-

dijná a vedecká disciplína sa rozvíjala najprv na pôde Katedry etnológie, od roku 2003 už na samostatnej Katedre porovnávacej religionistiky, ktorej vedúcim bol profesor J. Komorovský až do odchodu do dôchodku (2001).

Jeho celoživotné dielo bolo ocenené v roku 2008 udelením Ceny predsedu Národnej rady Slovenska za humanitné vedy a kultúru.

Kornélia Jakubíková

PhDr. JOZEF UŠAK

*1938 – †2006

Jozef Ušak ukončil štúdium odboru národopis v Bratislave roku 1969 a začal svoje pôsobenie na vtedajšej Katedre etnografie a folkloristiky. V pozícii odborného asistenta katedry prednášal najmä témy z materiálnej kultúry, predovšetkým problematiku staviteľstva a bývania. Výskum sídelných foriem a stavbnej kultúry sa stal aj predmetom aj jeho vedeckej orientácie. Okrem svojej diplomovej práce spracoval túto tému vo viacerých štúdiách a kapitolách v regionálnych a lokálnych monografiách, ako vo vlastivednej monografii *Zamagurie* (1972), *Liptovská Teplička* (1973, kapitoly Odievanie, Rodinný a spoločenský život), *Ľud Hornádskej doliny* (1989) a ďalšie príspevky z regiónu Spiša (Architektúra spišských miest a jej odraz vo vidieckych stavbách – Slovenský národopis, 1977), regiónu Záhoria (*Morfológia sídiel na Záhorí* – Zborník SNM, 1983) a Gemera, z baníckych miest a oblastí (*K problematike zvláštnych foriem obydľia v rustikálnom prostredí* – Zborník SNM, 1985, *Zmeny v bývaní handlovských baníkov* – 1978). Písal aj o etnografickom štúdiu robotníckych oblastí (Slovenský národopis, 1976), kultúrnom statuse robotníkov a roľníkov (1986), hospodárení neroľníkov na pôde (Zborník SNM, 1989). Sídelnej problematike všeobecne sa venoval v monotematickom zborníku (*Reťazové sídelné formy na Slovensku* – LSKO, 1974), konkrétne na urbanistickom vývoji Jura pri Bratislave (Venkovské mesto 2, 1987). Dotkol sa aj témy ľudových technických stavieb (zborník ŠÚPS, 1988, zborník SAS, 1989) a problematiky ochrany drevenej ľudovej architektúry (1995).

Ako pedagóg počas svojho viac ako 20-ročného pôsobenia (do roku 1991) formoval celú jednu generáciu profesionálnych etnografov. Popri prednáškach a seminároch, najmä k staviteľstvu, odevu, remeslám, metódam a technikám terénneho výskumu, sa venoval príprave študentských exkurzií, terénnej a muzeálnej praxe a výskumom v teréne. Špecializoval sa na dokumentáciu ľudovej materiálnej kultúry a jej fotografickému a filmovému zobrazeniu. Zaslúžil sa o organizo-